

Isten türelme nagy, de véges. Isten türelmes és hosszan tűr, de nem lehet játszani a türelmével. Vannak akik úgy gondolják, hogy Istennek az a dolga, hogy megbocsásson, ezért szemtelenül követnek el bűnöket...”hiszen Isten úgymint megbocsát. Nem igaz?” Isten türelme nagy, de véges. Sokan gondolják azt, hogy még ráérnek a megtéréssel, majd ha idősek lesznek, majd a haláluk előtt foglalkoznak ezzel. Isten türelmes, de türelmének egyszer vége lesz, ahogy ezt Jób könyvében is olvassuk: „Pedig Isten szól egyszer vagy kétszer is, de nem törődnek vele.” (Jób 33:14) És lehet, hogy nem is szól többször és elhallgat az Isten. Isten türelme nagy, de türelme véges.

A múlt héten hallottunk arról, hogy Isten megtérésre hív bennünket. A megtérés megfordulást, a gondolkodás megváltozását jelenti. Az ember teljesen megváltozik, más lesz életének iránya és gondolatai is megújulnak. Ahogy ezt Pál apostol is megírta levelében: „a régiak elmúltak, íme, újjá lett minden.” (2 Kor. 5:17) De vajon komolyan vettük ezt a sürgető meghívást és figyelmeztetést? El tudjuk-e mondani azt, hogy Isten megváltoztatta az életünket, hogy megtértünk? A mai istentiszteleten folytatjuk a sorozatot a gyülekezetekről a thiatirai gyülekezetnek írt levéllel. A levélen keresztül szeretnénk meglátni azt, hogy Isten ad időt a megtérésre, de nem halogathatjuk azt saját belátásunk szerint, mert Isten türelme nagy, de megfizet mindenkinek cselekedetei szerint. Figyeljünk így közösen Isten igéjére.

Minden levél elején fontos, hogy tekintetünket Jézusra vessük és meglássuk őt olyannak, amilyen valójában. Jézus Krisztusról igazi és valós képet csak az Igén, a Biblián keresztül kaphatunk. Ha szeretnéd megismerni Őt, akkor olvasd a Bibliát és hallgasd az igehirdetést. Ezek az Igék igazak és megbízhatóak. Az interneten és újságokban is lehet olvasni Istenről, Jézusról, de igazán Őt megismerni a Kijelentésen keresztül lehet. Az internet tévedhet, az újságírók félrevezethetnek, de Isten Igéje sose teszi ezt. Milyen érdekes, hogy könnyebben elhiszük azt, amit a tévé mond, mint amit a Biblia. Mit mond az Ige Jézusról? Azt, hogy Ő az Isten Fia. A Jelenések könyvében először itt találkozunk ezzel a szép méltóságjelzővel: Jézus Krisztus az Isten Fia. Az ember Jézus, aki a megígért Messiás, azaz görögül Krisztus, az Isten Fia, aki egy Istennel. Ezt akkor is nehezen fogadták el az emberek, sőt a zsidók éppen ezért feszítették keresztre Jézust, mert Ő egyenlővé tette magát az egy Istennel. Egy ember, aki Isten? Lehetséges ez? Felette nagy titok ez, de elhiszük, mert Isten Igéje mondja ezt. És csodálatos dolog is tudni ezt az igazságot, és hittel elfogadni, hogy Isten elküldte egyszülött Fiát a földre 2000 évvel ezelőtt, aki emberré lett, hogy Isten bűn elleni haragját magára vegye, és a halálbüntetést helyettünk elszenvedje. Jézus meghalt, mert Isten igazsága elégtételt kívánt, amit egy tökéletes embernek kellett véghezvinnie. Jézus az Isten Fiaként és tökéletes emberként véghezvitte a megváltást a golgotai kereszten. Ez az evangélium jó híre! Jézus nem csak egy jó ember volt, nemcsak egy nagy tanító, nemcsak egy zsidó ács fia, hanem halálával és feltámadásával megbizonyította, hogy Ő az Isten Fia, az Atya egyszülött Fia, aki egy övele. Hadd halljuk meg ezt ma is, hogy nekünk hatalmas Jézusunk van, aki az Isten Fia. Ezért lehetséges a bűnbocsánat, ezért hívhatjuk segítségül Jézust, ezért lehet üdvözülni és megtérni. Mert Jézus Krisztus az Isten Fia. És Jézus türelmes, ahogy az Atya is az és nagy az ő szeretete az emberek iránt.

Az Isten Fia, Jézus Krisztus dicsérettel illeti a gyülekezetet. Ez a gyülekezet hasonló dicséretben részesül, mint az efezusi gyülekezet. Jézus ismeri ennek a gyülekezetnek az állapotát is. Hogyne látná ő, akinek szeme olyan, mint a tűznek lángja. Az ő szemei előtt nincs elrejtve semmi sem. Megdicséri őket, mert az utóbbi cselekedeteik már jobbak az elsőknél. A gyülekezet növekedett szeretetben, hitben, szolgálatban és állhatatosságban. El lehet mondani róluk azt, hogy már nem olyanok, mint régen. Milyen jó, amikor egy gyülekezet ilyen dicséretet kap az Isten Fiától. Nagyon jó az, amikor egy gyülekezetéről el lehet mondani azt, hogy a Testvérek szeretik egymást, elfogadják a másikat. Óriási dolog az, amikor a gyülekezet tagjai hitből élnek, és életüket az jellemzi, hogy minden körülmény között bíznak és hisznek Istennek és hittel ráállnak az ígéreteire. Hatalmas dolog az egy gyülekezet életében, amikor a hitből fakad a szolgálat is, amikor a gyülekezeti tagok szolgálnak egymásnak és nem uralkodnak egymás fölött. Milyen jó, hogy lehet szeretve szolgálni a másik embert. Jézus előtt dicséretes az, amikor a gyülekezetben van állhatatosság a hitben és a szeretet-szolgálatban. Ezek a jellemzői egy jó gyülekezetnek, erről ismerhető fel az Isten egyháza. Vajon miránk is igaz, hogy ezeket keressük a gyülekezetben és ezekre törekszünk teljes erővel? Jézus nem a nagy gyülekezetet dicséri meg, sem a gazdag gyülekezetet és nem is a „jól szervezett intézményt”. Jézustól az a gyülekezet kap dicséretet, amelyikben szeretet van, ahol hit van, ahol szolgálat van és ahol a hitben kitartanak a hívek. Legyen ez a mi kritériumunk is, amikor a gyülekezetéről gondolkodunk.

Jézustól, az Isten Fiától elhangzik azonban a panasz is. „De...” – mondja Jézus. Nagyon fontos, hogy mindig figyeljünk Jézus „de” észrevételire. Nem elégedhetünk meg a dicsérettel, és nem dőlhetünk hátra kényelmesen a mi kis fotelünkben, ha Jézus mondani akar valamit. Boldog az a gyülekezet, és azok az emberek, akiknek fülük nyitott Jézus „de” figyelmeztetése előtt. Nagy figyelmeztetés számunkra is ez a levél. A dicséretes gyülekezeti állapot nem jelenti azt, hogy minden rendben van. Jézus a dicséretes gyülekezetet is hívja megtérésre, mert türelme nagy, de bizony véges ez a türelem. A panasz hasonló, mint Pergamonban: a kétfelé sántikáló életvitel. Jézus gyűlöli ezt a tanítást, amikor valaki azt gondolja, hogy lehet két úrnak szolgálni: az Istennek és az ördögnek. Ez a gyülekezet nem hagyta el az igaz tanítást, és nem tagadta meg Jézus nevét, hanem állhatatos maradt végig. Mégis emellett elfogadták Jezábel tanítását, ami megengedte nekik azt, hogy a világi életben is részt vegyenek. Mint gazdag kereskedő város, tele volt kísértéssel arra nézve, hogy az üzleti életben a hívők engedjenek egy kicsit a pogány szokásoknak. Ez azt jelentette, hogy nem fizettek adót, legalábbis nem mindet, megtalálták a „kiskapukat” és nem minden üzleti dolgot intéztek el törvényesen. Az üzlet sikeréért feladták azt, amihez Krisztus-követő keresztyénként ragaszkodniuk kellett volna. Engedtek a világnak is, miközben keresztyéneknek vallották magukat. Ez a tanítás megfertőzte a gyülekezetet annyira, hogy csak egy kicsiny magja maradt a gyülekezetnek, akik nem fogadták el ezt a tanítást. Ismerős ez a tanítás, Jezábel tanítása? Bizony ma is sokan vannak, akik eljárnak a gyülekezetbe, a templomba. Szolgálnak, szeretik az embereket, hisznek Istenben, és még állhatatosak is, mégis kétszívűek. A sikerért, a gazdagságért, azért, hogy a világ elfogadja és elismerje őket engednek a keresztyén tanításból. Amikor a szeretet mellett megjelenik a másik ember gyűlölete: hát mindenkit nem lehet szeretni – hangzik a kifogás. Amikor a hit mellett megjelenik az aggodás, és az anyagiak tekintetében a pénz üzleti kérdés és nem a hit kérdés. Amikor azt mondjuk, hogy szép dolog az imádság, de szükség van „ravaszágra” is, és a könyökre az érvényesüléshez. Amikor a templomban valaki vallja Istent, de a munkahelyén mélyen hallgat, mert ott „nem lehet Jézusról beszélni”. Amikor az ember más otthon és más itt a templomban. Ekkor az ember élete megosztottá válik, és ebben őrlődik. Jézus az Isten Fia panasszal illeti ma is az ilyen életet, Ő nem változott semmit 2000 év óta. Ez a lelki paráznaság, amikor az ember elfordul Jézustól, elfordul Istentől és a világ felé fordul. Isten előtt utálatos az ilyen élet.

Isten türelmes, de türelme véges. Adott időt a megtérésre, várt és türelmesen szólították őket, de ők nem számolták fel ezt a tanítást, hanem eltűrték. A gyülekezet ezen tagjai megérték az ítéltre. Mert Isten megítéli a bűnt és nem hagyja büntetés nélkül azt, ha valaki elfordul tőle és elhagyja őt. Isten vár, hogy megtérjünk ebből a megosztott életből, de egyszer csak azt mondja: elég! És akkor jön az ítélet, mert Isten igazsága megkívánja azt, hogy a bűnt igazságosan büntesse meg. Nem lehet játszani Isten türelmével, hanem komolyan kell vegyük a felszólítást: térj meg! Fordulj el a bűntől, ami Isten előtt utálatos, valld be, hogy megosztott étellel éltél eddig és menj oda Istenhez. Higgy Jézusban, és fogadd el ma az ő kegyelmét. Ne halogasd, és ne várj! Hány ember mondta azt, hogy majd holnap...és nem jött el a holnapi nap. Térj meg Istenhez, bánd meg bűnödet és higgy az evangéliumban! A Biblia azt mondja, hogy Isten megfizet mindenkinek a tettei szerint. Isten a vesék és szívek vizsgálója mindent lát, és előle semmit nem rejthetünk el, semmit. Komolyan kell vegyük a megtérésre hívó szót, különben Isten ítélete utolérhet bennünket, ami akár halál is lehet.

Ma is lehet győzni. Az élhet győztes életet, és annak jár a jutalom, aki komolyan veszi az Isten Fia megtérésre hívó szavát. A győztesnek jár az uralkodás kiváltsága, a mennyek országa, ahol Jézussal együtt uralkodunk. A győztes megkapja a hajnalcsillagot, ami Jézust is jelenti. A megtérő bűnösnek járó jutalom a vele való közösség, az örök élet ajándéka már itt a földön is. Megéri a harc? Megéri megtérni? Igen, mert Jézusban biztos a jutalom: nem részesülünk az ítéletben, hanem Isten kegyelméből részesülünk az örök élet ajándékában Jézus Krisztus által. Akik viszont nem térnek meg, nem kerülhetik el az ítéletet, melyben egyikünk sem állhat meg. Ne halogasd a megtérést, hanem még tedd meg ma, mert ma van a kegyelem napja, ma van az üdvösség ideje. Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek! Ámen.

A. Ki volt Jezábel és mit tett? Olvassuk el az 1 Királyok 16, 29-33 verseket!

B. Mi volt Illés üzenet a néphez Jezábel napjaiban? Olvassuk el az 1 Királyok 18,20-24 verseket!

C. Kiről szól a 2. zsoltár 7-9 versei? Hol találjuk meg ezeket a verseket a Jelenések 2:18-29-ben?

1. Istennek tényleg az a „dolga”, hogy megbocsásson? Hol láttuk életünkben az ő türelmét?

2. Minek kell jellemeznie egy gyülekezetet? Hol látjuk ezeket a mi gyülekezetünkben?

3. Mit gondolunk Isten ítéletéről? Összeegyeztethető az ő türelmével? Miért nehéz ezt elfogadnunk?

4. Miért halogatják az emberek a megtérést? Hogyan tudnánk megtérésre segíteni valakit?